

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

NADIEN ... KWAM NADINE

Blijspel in drie bedrijven

door

ANDRÉ VERMEULEN

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen *

1990

(N° 1803)

NADIEN... KWAM NADINE

door

ANDRÉ VERMEULEN

*1803**

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel.

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:
I.B.V.A. "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

Wettelijk Depot D/1990/220/12
ISBN 90-385-0012-2

© 1990 Toneelfonds J. Janssens/André Vermeulen

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ROLBEZETTING

4 dames - 7 heren - figuratie

Elias van Steerteghem

Margriet, zijn vrouw

Marc, hun zoon

Nadine, zijn verloofde

Mister Superius

Mister Calisse } vrienden - collagas van Nadine

Miss Alisson }

Jean-Claude Depotter, vriend van Marc

Pierke, neef van Marc en hulpje op de hoeve

Georgette (Jo-Joke), nichtje van Marc

Amedée, haar man, computer deskundige

Figuratie

KORTE INHOUD

Marc van Steerteghem, student burgerlijk ingenieur, heeft met zijn verloofde Nadine, hevig geruzied over het feit dat zij haar studies verpleegkunde heeft afgebroken om, naar hetgeen zij zelf haar ideaal noemt, journaliste en schrijfster te worden.

Zij heeft nu ergens bij een bekend weekblad een baantje van free-lance medewerkster opgescharreld, maar zichzelf beweert dat ze tot meer in staat is. Zij droomt ervan scénario-schrijfster te worden, mee te werken aan films, romans, verhalen, enz. te schrijven, kortom alles te doen waar de fantasie en verbeeldingskracht hoogtij mag vieren !

Marc beweert dat zij een toch min of meer solied beroep, als verpleegster zijn er één is, op de helling zet om te kiezen voor een toch wel ietwat riskant beroep, en hij vreest dat zij, om de top te bereiken, en een erkend en gevierd schrijfster te worden, toch wel wat fantasie en lef mist, met als gevolg van het dispuut, een fikse ruzie !

Nadine, een vinnig en verstandig meisje, zint op wraak, nu ja....wraak ? Zij bokst een vreemd, verwarrend scénario ineens, dat ze uitwerkt tot een dol-komisch blijspel, en waarin Marc willens nillens de hoofdrol zal spelen, en hoe....!

Zij overhaalt Jean-Claude, Marcs beste vriend, en dit om het verhaal een geloofwaardig tintje mee te geven, om mee te werken aan de comédie. Deze besluit, zij het na lang aarzelen, om toch maar mee te doen.

Haar collega's van de redactie zijn opgetogen met haar idee, besluiten van ook mee te werken, en daar er enkele toneel-freaks tussenzitten, kruipen zij maar al te graag in de rol van de personages die Nadine verzonnen heeft.

Op een bepaald week-end, tijdens de carnaval-periode, slaan zij toe.... Er ontstaan gekke toestanden, toevallig nog in de hand gewerkt door een bericht op de radio, dat er twee boeven uit de gevangenis ontsnapt zijn, wat de verwarring nog groter maakt.

Marc weet niet direkt, ondanks al zijn intelligentie, de draad te ont-rafelen, maar als hij met de steun van zijn "beste vriend", die zich geweldig verkneukelt in zijn dubbele rol, en ook met de hulp van Pierke, een ietwat idioot-ogende komische slungel, maar die verduiveld goed weet waar Abraham de mosterd haalt, dus...met vereende krachten, er wel in slaagt, moet Marc uiteindelijk toegeven dat Nadine wél over fantasie en lef beschikt, bij momenten zelfs een beetje te veel.

Een stuk waar de fantasie, maar...bovenal de lach-microben, indien die werkelijk bestaan ?, er zo afdruipt, en waarin de slagzin, "lachen kan nooit uw gezondheid schaden"...volledig, volgens mij toch, tot haar recht komt !

De auteur

1e BEDRIJF

Een vrijdagavond in de carnaval-tijd.

Het decor stelt een landelijke, gezellige woonkamer voor, op het erf van pachter Elias. Het is tamelijk goed gemeubeld, T.V., telefoon, enz... Ergens een zithoek, een venster dat uitzicht geeft op erf en stallingen, een paar deuren die toegang geven naar slaapvertrekken en naar voordeur. Op achterplan deur naar achterkeuken. (Naar keuze en mogelijkheden)

Als het doek opgaat zit Elias in de zetel de krant te doorbladeren. Hij luistert met een half oor naar de nieuwsberichten op de radio. Hij heeft zojuist, samen met zijn vrouw, het avondmaal genuttigd. Zij is nu bezig op te ruimen. Het geheel maakt een vredige en rustige indruk. Plots luistert hij aandachtig, legt met een handgebaar zijn vrouw het zwijgen op, die gewoontegetrouw haar commentaar uit over die berichten.

ELIAS : (kloeke vijftiger, doet teken dat zij moet luisteren) Sssttt...

RADIO : En nu volgt nog een speciaal bericht ons medegedeeld door de gerechterlijk politie. Deze morgen zijn uit de gevangenis van... (dichtstbijzijnde stad)...twee gevaarlijke gangsters ontsnapt, waarschijnlijk met hulp van buitenuit. Tot op heden zijn ze spoorloos...., hier volgens hun namen en persoonsbeschrijving...: de één is de 35-jarige Achilles Vulcain, hij is stevig gebouwd en... (Elias legt met nijdig gebaar de radio het zwijgen op.)

ELIAS : Hebt ge dat gehoord ?...Weeral twee die de 'piste' in zijn, ge hoort praktisch niet anders meer... (wrevelig) Hoe is dat in godsnaam toch mogelijk ?

MARGRIET : (stevige maar nog knappe vrouw) Och, ge moet u daar niet te veel om bekommeren....'t zijn er weeral twee waarvoor we geen belasting moeten betalen!

ELIAS : Als gij denkt, omdat die twee ginder niet meer op logement zijn, dat wij daardoor minder..., dan hebt ge dat wel even verkeerd voor,...die andere kosten zoveel te meer, hé !

MARGRIET : Och, trek u dat niet aan, zolang ze ons hier niet komen lastigvallen. (ruimt verder op) En zwijg er nu maar over, mocht Pierke gewaar worden dat er hier in de streek twee ontsnapte boeven rondlopen, oei..oei..hij deed vannacht geen oog toe. Ge kent hem, hé !

ELIAS : Ja maar, Pierke is nog zó benauwd niet, hoor...

MARGRIET : Denkt ge ? En die keer dan dat Max, onze stier, achter hem

aanzat. Ze konden hem een uur ver horen schreeuwen !

ELIAS : (verdedigt hem) Ja maar...het opnemen tegen een stier van 900 kilo, dat is iedereen niet gegeven hoor, dat is brute kracht, weet ge ? En daarbij : dat was grotendeels mijn schuld dat dat manneke bijna verongelukte.

MARGRIET : Wat ? Uw eigen schuld ? Hoe...?

ELIAS : Ja, 't was ik die hem had aangeraden van in 't leven meer durf te hebben, kordater te zijn, meer...de stier bij de horens te nemen. Ik bedoelde dat natuurlijk figuurlijk, maar...hij neemt het tē letterlijk op...vandaar.

MARGRIET : (lachend) Ach, dat Pierke...ja, braaf is hij wel, maar... ook een beetje....heu, laat ons zeggen, héél naïef !

ELIAS : Ge weet dat ik aan mijn zuster Farilde beloofd heb, toen zij stierf, dat ik zorg zou dragen voor haar kinderen, en...

MARGRIET : Wat zegt ge daar ? Kinderen ? Haar dochter Georgetje was negentien en Pierke negenentwintig, alhoewel hij meer op een jongen van 16 leek !

ELIAS : (strijdlustig) Juist daarom !...juist daarom ! Mijn zuster was gestorven, die kinderen stonden daar praktisch op straat en...

MARGRIET : (onderbreekt) Kinderen ? Dat Georgetje (spottend)...heu pardon, dat Jo-Joke, die had reeds een ganse serie vrijers versleten, eer zij uiteindelijk hare 'prins', haren Ammedée, de computer-specialist, leerde kennen.

ELIAS : (geeft toe) Dat was weer iets anders, ja, die kon wel haar plan trekken !

MARGRIET : En hoe ? Alle weken een andere vrijer !

ELIAS : 't Is gelijk...ik heb beloofd voor hun te zorgen, en...ik hou mijn belofte, daar !

MARGRIET : (sussend) 't Is al goed, 't is al goed ! Pierke loopt niet in mijn weg hoor. (Elias steigert) Ik zeg niet dat hij dom is, maar... 't lijkt soms wel zo.

ELIAS : Ha, dan zijt ge mis hoor ! In bepaalde dingen is hij soms verbazend knap. Ik sta er soms zelf versteld van, hoe verstandig hij kan zijn !

MARGRIET : Ja ? Nu, zoveel te beter, 't zal hem van pas komen !

(Marc, de zoon des huizes, een knappe jongeman is ondertussen opgekomen. Hij is op kousevoeten, draagt vest en das over zijn arm. Is duidelijk nog aan zijn opschik bezig.)

- MARC : (doet verwonderd) Mag ik driemaal raden over wie ge het hebt ?
(doet alsof hij nadenkt) ...Méér verstandig ?...Er vermeld van
staan ?... Ik denk dat ge het over mij hebt. (lacht uitbundig.
Geeft zijn moeder, plagend, een ondeugende tik) Nietwaar ?
- ELIAS : Kijk eens wie we daar hebben, onze 'slimmekop', onze toekomstigen
ingenieur....Nee jongen, we waren juist bezig over Pierke, dat
hij soms zo verstandig kan zijn, dat hij...
- MARC : (plagend) Ja ?... Kan hij dat ?...Sedert wanneer is dat ? (Trekt
schoenen aan, schikt zijn das, enz. Kortom, het type van de on-
bezorgde jongeman)
- MARGRIET : (berispent) Niet spotten met Pierke. Die jongen verdient dat
niet. Weet ge dat hij nu nog in de stal bezig is !
- ELIAS : (stekelig) En die jongen heeft tenminste verstand van dieren, en
alhoewel hij niet gestudeerd heeft, hij zal zijn weg wel vinden
in 't leven.
- MARC : (verveeld) Zijn we weer zover ? Zijn 't weer die studies van mij
die op uw lever liggen ? (schikt zich verder op)
- ELIAS : (nadenkend) Ik denk,...als ik met pensioen ga, dat ik het ganse
boeltje hier,...aan hem zal overlaten...Mijn eigen zoon heeft er
toch geen interesse voor. 'Studeren', dat is voor hem de bood-
schap.
- MARC : (geprikeld) Maar pa toch, ge weet toch zowel als ik, dat uw
'doeningske' hier, straks niet meer leefbaar zal zijn, dat ge
hier uw kost niet meer zult kunnen verdienen !
- ELIAS : (kwaad) Nee ?...Nee ?...Hebt ge ooit al iets tekort gehad hier ?
Hebt ge soms niet mogen studeren ?...Zeg het eens !
- MARC : Ik weet het pa...., dàt is het niet..., en ik ben er u dankbaar
voor, maar....in de huidige, moderne tijd, doet...
- ELIAS : (onderbreekt) Ja,...de tijd van de computer, hé (spot teatraal)
Het "computer-tijdperk", nietwaar ?
- MARC : Voilà pa, ge zegt het nu zelf. Uw hoeveke hier, dat zal binnen
enkele jaren nog minder leefbaar zijn, en....dàt weet ge !
- ELIAS : (spottend) Ja ? Wel, dan is 't 'hoog tijd' om mij ook een com-
puter aan te schaffen ! Dàn zal ik ook 'modern' zijn !
- MARC : Pa, ge zijt onredelijk hé. Wat zoudt gij hier in godsnaam met
een computer aanvagen ?...Zeg dat eens.
- ELIAS : 'k Weet niet...een beetje van alles. (spottend) Misschien ons
koeien laten bevruchten, ha ha;...en ons hennen wijsmaken hoeveel

eieren ze moeten leggen, ha ha... (doet plots alsof hij een ingenieuze inval heeft) Wacht,...ik weet het. Vroeger zei onze gebuur altijd, als hij het over de vooruitgang en de moderne tijd had,..."k zie 't nog gebeuren, zei hij...dat ze een stier gaan laten kalveren" Wel, we zouden dat misschien eens kunnen uitproberen bij onze Max. Ja, ja ! (is fier over dat idee)

MARC : Er valt soms met u niet te redeneren, ge spot met alles !

MARGRIET : (sussend) Kom, kom...maakt u allebei niet kwaad, wij gaan het nemen zoals het komt,...'lijk het altijd al geweest is.

ELIAS : (merkt nu pas dat Marc aan zijn opschik bezig is) Zeg, waar gaat gij naartoe ?...Gaaf ge erop uit ?...En op een vrijdagavond nog wel. (snuffelt) En ge ruikt een uur boven de wind...wat betekent dat ?

MARC : (ietwat verveeld) Maar pa, ge weet toch dat de studenten vanavond hun carnaval-prins kiezen...en daar gaan wij, ik en Jean-Claude, mijne kameraad, naartoe. Dat heb ik toch gezegd !

ELIAS : Ha ja, nu rappeleer ik mij dat. Ja, het bal van de slimmekoppen... van de 'eurs'. (Moeder en zoon kijken elkaar verbaasd aan)
Ha ja, (telt op vingers): Dokt-eurs , ingeni-eurs, proffes-eurs, enz... En moet dat zo nodig op vrijdagavond ?

MARC : Heu, maar dat is zo geregeld, hé pa. (Margriet knikt ijverig mee)

ELIAS : (kwaad) Vanavond uitgaan, morgenavond uitgaan, zondagavond uitgaan, dat is ook de moderne tijd zeker ?

MARC : (ietwat bedremmeld) Heu...wel ja,...zoiets hé !

ELIAS : Zoiets, zoiets...midden in de week uitgaan, geld verteren, dat doet 't jonge volk tegenwoordig. Dat moesten wij niet... (wil uitvliegen, maar houdt zich in) Ho..., ik moet naar buiten of ik wordho... Ik ga eens zien waar Pierke blijft. (gaat mopperend af) Pfff...carnaval bal...pfff. (af, deur naar buiten)

MARGRIET : Ge moet hem begrijpen, hé jongen. Hij heeft gans zijn leven hard moeten werken. Hij begrijpt de morderne jeugd niet....

MARC : Ik kan hem begrijpen hoor. Hij had graag gehad dat ik hem hier, op de hoeve, opvolgde...maar, dat kan ik niet moeder, ik wil leren, véél leren !

MARGRIET : (olijk) En dat gaat ge dus doen op het bal ? Vannacht...?!

MARC : Maar nee ma. Zeg, gaat gij nu ook al beginnen spotten ? Maar... als ik nog een paar jaar hard werk,...dan ben ik zover, ik wil... mijn 'eigen' leven leiden, dat begrijpt ge toch ?...Ma !

MARGRIET : Ja, ja, ik begrijp u. (olijk gebaar) Heu, ge zult zeker wat extra zakgeld moeten hebben, hé ? Wacht... (stopt hem enkele bankbiljetten toe) Hier,...ziet ge nu wel dat ik u begrijp ?

MARC : (omarmt haar stevig) Ge zijt het beste moederke van gans de wereld, allee...ik denk het toch, want ik heb er nog maar één gehad.

MARGRIET : (maakt zich los) Gekke jongen. Maar zeg...waar is uw carnaval-kostuum ? Ik zie het nergens. Ge gaat toch zò niet ?

MARC : Nee, nee. Jean-Claude heeft het bij zich in de wagen. (kijkt op uurwerk) Die blijft lang weg, zeg. Hij moest hier al geweest zijn !

MARGRIET : Ge gaat alleszins in goed gezelschap zijn, want Jean-Claude is een fijne beleefde jongen, een toffe kerel...volgens mij toch.

MARC : En helemaal geen verwend rijkemanskindje, alhoewel zijn vader notaris is. (Schikt zich verder op, kamt haar enz...)

MARGRIET : Is 't waar dat hij zulke knappe student is ? Hij studeert voor dokter, hé ? (Men kan duidelijk zien dat ze fier is, over het feit dat haar zoon er mee bevriend is.)

MARC : Voor dokter ?...Maar ma, dat wordt de fijnste specialist ter wereld, de beste chirurg die er gaat zijn ! (wordt stilaan ongeduldig)

MARGRIET : En...gaat uw meisje...uw Nadietje...daar ook zijn ?

MARC : Maar natuurlijk ma...en Marie-Jeanneke, de verloofde van Jean-Claude ook !

MARGRIET : (bezorgd) Past dat wel ? Die jonge meisjes, tussen al die ruige, drinkende en zwetsende jonge kerels ? Is dat niet tè... heu...allé, ge begrijpt me wel !

MARC : Maar ma, zò barbaars zijn wij nu ook weer niet, hé... en daarbij, Nadine kan haar mannetje staan hoor !

MARGRIET : (terug bezorgd) Ja, misschien wel,...ik vind het toch maar jammer dat zij haar studies voor verpleegster afgebroken heeft... om...voor, heu...voor...hoe heet dat ook weer ?...te worden !

MARC : Journaliste, ma....verslaggeefster !

MARGRIET : (aarzelend) 't Is nog iets anders, heu...ne lansier of zoiets !

MARC : (lachend) free-lance, ma...ja, zij is nu free-lance journaliste bij een paar weekbladen, maar...ze wilt meer, zegt ze !

MARGRIET : (nieuwsgierig) Ja ?...Wilt ze meer ? Wat dan ? Opslag ?

MARC : Ze wil schrijfster worden, zegt ze...roman schrijfster, scenario's voor films, enz... Ikzelf ben er radikaal tegen, we hebben er zelfs al een fikse ruzie over gehad !

MARGRIET : Mens, wat een raar gedacht...helpen om films te maken...in zulk milieu willen werken ! (doet terughoudend, bezorgd)

MARC : Ik heb het haar ook al gezegd,...haar gewaarschuwd dat ge oneindig veel talent, veel lef en fantasie moet hebben, wilt ge de top bereiken, en...ik vrees dat ze daar een zeker gebrek zal aan hebben. Nu,...ik laat haar daarin vrij, 't is haar keuze, en... mislukt het, we kunnen daarna nog wel zien !

MARGRIET : (hoofdschuddend) Ik begrijp soms de jonge mensen niet...zò luchtig spreken over hun toekomst !

MARC : Dat komt allemaal wel in orde ma...ge zult zien. (kijkt op uurwerk) Maar wat blijft Jean-Claude toch lang weg. Waar blijft hij toch ? (plots auto getoeter) Ah, dat zal hij zijn. (trekt haastig vest aan) Ma, heu...het kan gebeuren dat het ietsje later word vannacht...ge begrijpt !

MARGRIET : (lachend nu) Ik het het u toch al gezegd dat ik het begrijp. Daarvoor zijn moeders er toch, (betekenisvol)...om te begrijpen.

MARC : (Wenst haastig zijn moeder goeienacht, bel weerklinkt, hij gaat opendoen en komt terug op met Georgette Melekebeek, zijn nichtje)

(Georgette, door de vrienden Jo-Joke genoemd, is de zuster van Pierke, en werkt (graag) mee aan de komedie, door Nadine opgezet. Ze is modieus gekleed, heeft reiskoffertje bij, ziet er verdrietig uit.)

MARC : Kom binnen Jo-Joke. Ma...kijk eens wie hier is...nichtje Georgette. Ze zeggen, hoe later op den avond, hoe mooier volk. Ge ziet wel dat er iets van waar is. Zet u, Jo-Joke ! (Doet teken naar zijn moeder dat hij het ook niet begrijpt.)

MARGRIET : (verbaasd) Wat een verrassing, nichtje Georgette ! Nog zo laat ? En waar is Amedée, uwe man ?

(Jo-Joke laat zich plots op stoel neerzinken, begint onbedaarlijk te schreien. Marc en zijn moeder bekijken elkaar niet begrijpend.)

JO-JOKE : (na een tijdje) Het is uit tante... (schreit)...fini..., ik heb hem verlaten...het kon zò niet verder !

MARGRIET : (schrikt) Wat ?...Verlaten ?...Uwe man verlaten ?

JO-JOKE : Ja, verlaten...hij bezag mij niet meer ! (huilt)

MARGRIET : (dwaas troostend) Ge zijt nochtans 't bezien waard, hé !

JO-JOKE : Het enige wat nog telde voor hem, was zijn computer. (Haar stem word gesmoord in snikken)

(Elias en Pierke, die de taxi hebben gehoord en gezien, zijn ondertussen langs achterdeur op scene gekomen, luisteren verbaasd mee. Pierke is een komisch type, ziet er nogal sullig uit, zegt soms dwaze, gekke dingen, màr...is in het geheel niet dwaas.)

PIERKE : Wie we daar hebben, mijn zusterke... Hoe is 't ...met u, en met Amedée ?...Is hij niet mee ?..of is hij nog in de stee ? (spreekt uit als aftelrijmpje)

JO-JOKE : (omarmt hem al schreiend) Och Pierke...mijn broertje, ik ben toch zo blij dat ik u nog heb...Ik ben kwaad op Amedée, ik heb hem verlaten...ik wil hem nooit meer zien. (nieuwe huilbui)

PIERKE : (verbaasd, gegeneerd) Ja ? Hebt ge hem ?...Zit hij nu ginder alleen ?...Dat zal triestig zijn, alléén !...En moet hij nu alleen slapen ?...Alléén ?...In zulk een groot bed ?!

JO-JOKE : (heftig) Triestig ?...Alléén ?...Hij moet maar bij zijn computer slapen ! (huilt, snottert, speelt goed komedie)

PIERKE : ...??????...Bij zijn computer ?...Gaat dat niet 'snokken' ? [kortsluiting geven]

JO-JOKE : (sist) Dat moet hij dan maar weten, 't was toch dàt maar dat telde bij hem.

ELIAS : Heu...wat gebeurt er hier allemaal ? Leg het nu eens kalm en rustig uit !

JO-JOKE : Wel, nonkel Elias, ik heb Amedée verlaten, dat was geen leven meer met hem, hij was...

ELIAS : Ja, ja...verliefd op zijn computer !...en nu ?...wat nu ?

JO-JOKE : (handenwringend) Nonkel Elias, mag ik hier een paar dagen logeren ?...Ik heb anders niemand meer op de wereld !

ELIAS : (troostend) Kom, kom...natuurlijk mag dat, nietwaar moeder ?

MARGRIET : Ja natuurlijk...alhoewel, ik keur het niet goed. (wijsdoende) Een vrouw moet bij hare man blijven....., "ik", doe het ook wel !

(Elias kijkt verbaasd naar haar, Marc luistert geamuseerd.)

JO-JOKE : Ja, ik weet het...maar er zijn grenzen, ge kent hem niet, hé !

ELIAS : Maar al te wel...Pfff...de computer-specialist, hé...te slim om los te lopen, hé..?

JO-JOKE : En zò jaloers en verwaand dat hij is ! En hij vertrouwt mij niet meer ook !

- MARGRIET : Nee ?...Hij heeft er toch geen reden toe ?...Of toch ?
- JO-JOKE : Maar tante..! Maar,...als ik ergens ga, of geweest ben...hij vraagt het ei uit mijn...Heu, enfin, ik bedoel, hij moet alles weten !
- MARGRIET : Dat zegt ge immers toch,...of niet ?
- JO-JOKE : Natuurlijk niet ! Die mannen moeten niet alles weten.
- MARGRIET : (ontsteld) Maar Georgetje toch ! (tot Elias) Hoort ge dat, Elias ?
- JO-JOKE : Ge moet nu niet denken dat ik hem ooit bedrogen heb, nee nooit ! 't Is alleen maar zijn ziekelijke jaloezie...(terug schreien)
Het enige wat ons huwelijk nog zou kunnen redden, is een...kind !
Ja, dat missen we...een klein boeieke. (lacht door haar tranen heen)
- PIERKE : (die fel meeleeft) Ja, maar daarvoor komt ge toch niet naar huis ?
- JO-JOKE : (naar waarheid) Nee, 'daarvoor' niet.
- PIERKE : De kleine boeiekens lopen hier bij ons ook zo dik niet, hoor !
...Kleine zwijntjes en kalfjes, ja, dat wel...maar boeiekens niet !
- JO-JOKE : (droogt haar onechte tranen) En alhoewel ik alles loochen wat hij beweert, toch heb ik soms de indruk dat hij alles weet !
Overal waar ik ga, of waar ik geweest ben,...met eender wie,... hij heeft er bijzonderheden over, dat ik er soms stom van sta !
- ELIAS : (voor zich uit) Me dunkt dat ge nu toch niet,...stom ? (grinnikt)
- MARC : (lachend) Dat moet hij toch van derden weten, anders is het niet mogelijk!
- JO-JOKE : (aarzelend tot Marc) Nu moet gij mij eens eerlijk antwoorden.
Ge weet dat ik verleden jaar geopereerd geweest ben...
- PIERKE : Ja...van een aap...Heu, een ap...een apen...(geraakt er niet uit)
- JO-JOKE : Ja, mijn blindedarm...Wel, zou het kunnen dat die chirurg, een vriend van mijn man, nota bene....dat hij bij mij iets ingeplant heeft ?...Een zendertje...of zoiets, iets dat signalen of wat dan ook uitzend, zodat mijn man mij elk uur van de dag kan controleren, kan dan ?...Zoiets ?
- MARC : (lacht uitbundig) Wat ?...Een zendertje ?...Bij u .!!!In uw ?
Maar meisje, wat gij u inbeeldt,...dat zoudt ge toch moeten voelen !

- ELIAS : (ook lachend) Meisje, ge leest teveel romannetjes, een...
 een zendertje ?...in uw... (bekijkt haar ongegeneerd van kop tot
 teen) En...als dat waar is, als dat kan...dan is dat een schone
 uitvindng...uw vrouw kunnen controleren vanop afstand. (knikt
 goedkeurend) Ja,ja...Margriet, hoort ge dat ?
- MARGRIET : (bliksemend) Elias..., 'hoort ge dat'...wat bedoelt ge daar-
 mee ?
- MARC : Maar dat bestaat niet....Een vreemd voorwerp in een menselijk
 lichaam, dat geeft afstotingsverschijnselen. (Pierke knikt over-
 tuigend mee) Daar zouden verzweringen optreden...zwellingen...
 bulten...over gans uw lichaam !
- ELIAS : (bekijkt Jo-Joke) Wel, heu...me dunkt, als ik ze zo bekijk...
 (doet het ongegeneerd) Hum, dat zou wel eens waar kunnen zijn.
- MARGRIET : (berispnd) Elias...uw manieren houden hé !
- MARC : Laat ons ernstig blijven, hé...wat moet er nu gebeuren ?
- MARGRIET : (beslist) Voorlopig blijft ze hier logeren, later zien we
 wel !
- PIERKE : Tante, mag ze in mijn bed slapen ? (Margriet knikt goedkeurend)
 't Is wel niet heel zacht, en 't kraakt soms een beetje, maar als
 ge stil ligt...
- MARGRIET : Maar waar gaat gij dan slapen ?
- PIERKE : In 't kamertje op de opperzolder,...is 't zo goed ? Mag ik ?
- MARGRIET : Maar gaat ge geen kou vatten ?...ginder ?
- ELIAS : Maar nee, d'er heeft tijdens de oorlog nog een Engelse piloot
 gelogeed, en als hij vertrok zei hij gedurig aan : verrij goed,
 ici...verrij, verrij...good, yes, yes. (spreekt komisch uit)
 Dus...!
- JO-JOKE : (omhelst Elias) Ik wist dat ik op u kon rekenen. (schreit)
- ELIAS : (troostend) Het komt allemaal wel goed, de soep wordt nooit
 zo warm gelepeld, 'lijk ze wordt opgediend.
- PIERKE : (ijverig) Kom zusterke...kom, 'k zal u voorgaan. (neemt valies)
 En pas op voor de trap hé...dat ge er niet afdondert !
- JO-JOKE : (drukt hand van Margriet, snikt) Dat zal ik nooit vergeten.
 (Gaat schreiend af met Pierke)
- MARGRIET : Dat is toch iets, hé....nog maar een paar jaar getrouwd en
 reeds weglopen van hare man !
- ELIAS : Een paar jaar ?...Dat gaat dan nog wel, er zijn er die reeds
 na een paar maanden hun schop afkuisen !

MARGRIET : De jonge mensen kunnen tegenwoordig niets meer van elkaar verdragen...

MARC : (protesterend) Ma, nu ook niet overdrijven, hé !

MARGRIET : (stekelig) Had ik zò moeten zijn, ik was al menige keer weggelopen ! (Elias kijkt verbaasd op)

ELIAS : (wrevelig) Wat wilt ge dààrmee zeggen ? Laat eens horen !

MARGRIET : Ik denk dat ik duidelijk genoeg ben.

(Elias wil reageren maar plots klinkt uitbundig auto getoeter. Marc tracht door venster iets te zien.)

MARC : Ik geloof dat Jean-Claude daar nu toch eindelijk is, ik ga eens zien.

(Marc af naar buiten, maar is tamelijk rap terug met Jean-Claude. Hij is Marcs beste vriend, die ook, zij het na lang aarzelen, aan Nadine zijn medewerking beloofd heeft. Hij heeft een tamelijk luidruchtig gezelschap bij: twee mannen en een meisje. Het zijn collega's van Nadine die verlangend uitkijken naar de comédie die zij gaan mogen helpen opvoeren. Ze doen zich nu voor als carnavals-gasten, zijn gek gekleed. Marc kijkt verontschuldigend naar zijn ouders; deze begrijpen het niet.)

MARC : Ma, Jean-Claude heeft zich een weinig verlaat, en...in het naar hier komen, heeft hij deze personen meegenomen. Zij stonden te liften...ginder aan het kruispunt ! (handjes geven onderling, doen carnaval-groet)

ELIAS : (Beziét de drie wantrouwend) Wie zijn dat ? Die gekke charlatans ? (tot Marc) Zijn dat ook vrienden van u ?

1e CARNAVAL-GAST ! Yes...sir...friends, amis, wij zijn de Brothers van Bachhus, yes...twéé brothers...and one sister !

JEAN-CLAUDE : Wel, dat zijn vrienden, heu....ik bedoel lifters die ik opgepikt heb....Het zijn carnaval vrienden, dat kunt ge zo zien.

1e CARNAVAL GAST : Yes, wij moeten ook naar het bal, gaat u niet mee, sir ?...En u ook, ladij ..(maakt zwierige buiging)

MARGRIET : (argwanend) Nee, nee...dank u. (Wenkt Marc op voorplan) Is dat niet tè ?....De eerste de beste, zomaar !

MARC : Maar nee, ma....op zulke dagen gaat het er immer zò aantoe,...iedereen is vriend van iedereen, dus...zijn vrienden zijn de mijne. (Carnaval gasten klappen luidruchtig in handen)

ELIAS : (bromt) Vrienden ?...Vrienden ?...Opletten met zulke vrienden !

1e CARNAVAL GAST : (brult) Lol gaan wij maken....hik,...drinken ! Hik...meisjes versieren, ja, ja. (instemmend handgeklap) Plezier maken, nietwaar broeder Abraham ? (geeft Marc harde por)

MARC : (schrikt, hapt naar adem) Heu ja...natuurlijk...natuurlijk !
Ma, gaat ge deze mensen niets aanbieden ?...Een glas bier, of
wijn ?

2e CARNAVAL GAST : Hoort ge dat ?...Wijn ! Vino, vino....

ELIAS : (bromt voor zich uit) Nu nog mooier, dat waait hier zomaar
binnen, en dat klapt al direkt van mijne wijn...Heu, zou je niet
liever een glas melk ? (De 3 gasten doen afkerig)

MARGRIET : (is ook niet erg ingenomen met Marc zijn voorstel) Wel, dan
ga ik maar een fles wijn halen, hé ? (instemmend gebrul - af)

ELIAS : (op voorplan, achterdochtig) Ik heb zo den indruk, het gevoel
dat er hier iets niet klopt !

(Margriet terug op met fles wijn, ontkurkt ze. De gasten klappen
in de handen, zijn bereidwillig, willen Margriet helpen. Marc
begrijpt het niet, Jean-Claude uiteraard wel.)

1e CARNAVAL GAST : (brult) Goed zo moedertje, zo zie ik het graag...
(tot Marc) Jongen, ge hebt een schat van een moedertje, is het
niet, broeder Abraham ? (geeft terug harde por, Marc wordt er
wrevelig van)

MARC : Heu ja...een goede moeder, maar...stop nu maar met uw gepor,
hé ? (Pierke terug op, kijkt verwonderd)

CARNAVAL JUF : (merkt dat Margriet gaat inschenken) Laat mij dat doen,
mevrouw...dat kan ik goed...Hik, heu...inschenken !

ELIAS : Me dunkt dat ze een beetje vanalles kan...inschenken...en uitdrin-
ken ! (gebaar - Pierke kijkt blij verwonderd)

PIERKE : (tot Marc) Zeg, dat zijn plezante gasten, hé. En zo mooi ge-
kleed. Zijn dat carnaval vrienden ?...Zijn dat echte ?

MARC : Inderdaad..., plezante gasten hé. (heeft toch zijn twijfels)

(De carnaval juf is reeds bezig ergens apart wijn te schenken.
Ze giet stiekem uit een klein flesje iets in de glazen. Pierke,
die het dichtst erbij staat, bemerkt het echter, wenkt Elias.
Ze gaan op voorplan. De anderen kijken naar de 2e carnaval gast,
die, als "afleidingsmaneuver" een soort tapdans ten beste geeft,
komisch.)

PIERKE : (opgewonden) Dat...dat meisje daar...zij heeft wat, heu...zij
heeft iets...heu...zij...

ELIAS : (leuk) Iets...iets ? Zij heeft alles wat ze moet hebben, hebt
ge dat ook al gezien ?

PIERKE : Zij heeft iets in de glazen gedaan, ja...uit een klein flesje.
Ja, (opgewonden)...echt waar, 't waren garantie drugs !